

(۱)

که دهقیکی ئهدهبی بهرهم دی، له پرووی چۆنیهتی
پیوهندی ئهوه دهقه لهگهڵ جیهانی دهقهکانی ترهوه، چهند
پرسیار بهرجهسته دهبنهوه:

۱- ئهوه دهقه به حوکمی خهسلتهتی نیتوان دهقییتی چ
پیوهندییهکی پتهو، یان سستی لهگهڵ کۆمهلهی دهقهکانی
پیش خۆی ههیه؟

۲- ئهوه دهقه چۆن دهتوانی ببیتته بناغه و بنهمای ئهوه
دهقانهی دواى ئهوه بهرهم دین؟

ئهگهر وهلامی ههرتک پرسباری سهروهه بهم چهشنه
بدریتتهوه که فلانه بهرهمی تایبته، ههم پیوهندییهکی
پتهوی لهگهڵ بهرهمهکانی پیش خۆی ههیه و ههم
ئهوئنده به پیزه که ببیتته بنهمای ئهوه دهقانهی له
داهاتوودا دهنووسین، ئهوا ئهوه جووته وهلامه، به ئاشکرا
خاوهنی ئهوه دهلالتهن که ئهوه دهقه تایبته بهشیویهکی
رهمهکی و خۆرسک بهرهم نههاتوه، بهلکو بهپیتی
گهلالهیهکی دارپژراو و بهپیتی میعماریهک لهناو
مهزومهی دهقهکانی دهروپشتی خۆیدا- که لهم باسهدا
ئهو مهزومهیه، بریتیهی له «کۆمهلهی دهقهکانی شیعی
کردی»- جیگایهکی شیایوی بۆ دهستنیشان کراوه.

کاتیک دهگوتری دهقیکی شیعی، سههرای ئهوهی
بهرهمیهکی داهینهراوه و نوێخوازانهیه، دهبی خاوهنی
ئهو تایبتهتمهندییهش بی که بکری ناوی دهقیکی رهسهنی
کردی لهسهه دابنری و بتوانی لهکه شوههواى دهقهکانی
کوردیدا ههناسه بکیشی، ئهوه بۆچوونه، بهم مانایهیه که
بهرهمهپینهری دهقی کردی دهبی ئهوهنده له کاردهی
خۆی دوور بیتتهوه ههتا بتوانی لهومهودا دوورهه پروانی
که دهقهکهی لهناو چ زهمینهیه کدا جیگر کراوه و قهراوه
خۆی ببیتته بهرهمهپینهری چ زهمینهیهکی تازهی تر.

ئهگهر دهقیکی به چهشنیک بهرهم هاتین که سستترین

ههندهسهی پهیف له شیعی

شیت-دا

«خویندنهوهیهکی شیعهکانی یوونس رهزایی»

رههبر مهحمودزاده
(شنق)

(۱ - ۲)

پیتوهندی له گهڼ کوی بهرهمه کانی پیتش خوی هه بی و هه ره له و کاتیشدا، نه توانی بیته بناغهی چهشنه نووسینیکی تاییه تی له دواي خویدا، کارکردی نه و دهقه، هه ره به تنیا خویندنه وهیه کی کهم که لکه که بو خوینه رتیکی به هه لکه وت (تصادفی) یان خوینه رتیکی په روه رده نه کراو، ده مینیتته وه.

که واته بهرهمه مینانی دهق، پیتویستی به چه شنییک «موهه ندیسی» هه یه، موهه ندیسییه ک که نه و توانایه بدا به بهرهمه مینهری دهق هه تا هاوکات له گهڼ ویناگردنی نه خشه ی ره هه نده کانی ئافراندن و نوپکاری له دهقه که یدا، نه خشه ی ولاتی دهقه کانی پیتش خوی و هه روه ها نه خشه ی نه و کیشوه ری قه راره خوی به شپوهیه کی له ناخدا هه لگر (بالقوه) ره سمی بکا، له بهرچاو بی و به له بهرچاو گرتنی ته وای نه و کو تیبینیا نه وه، ده قتیکی نه ده بی بهرهمه مینیتته.

نه م باسه ده مانگه یه نیتته نه نجامیکی پو لیتنکارانه بو لیک هه لا و اردنی چند خانه ی جیاواز که به کردوه بوونی خو یان له جوگرافیای شیعری کوردیدا سه مانندوه:

خانه ی نه و بهرهمه مانه ی زو رترین (وپته وترین) پیتوه ندیسان له گهڼ بهرهمه کانی پیتش خو یان هه یه و بو شیان هه یه بینه ما که ی کو مه له ده قتیکی به لیتشای جیاواز به پیناسه گه لیک کی تاییه تی له دواي خو یاندا.

خانه ی نه و بهرهمه مانه ی هه ره به تنیا له سه ره رسته ی پیتوه ندیسان له گهڼ بهرهمه کانی پیتش خو یان، داسو کناون و ئیتر لیتها تووی و گونجانی بهرهمه هینانه وه ی دهقی تازه یان نییه.

خانه ی نه و بهرهمه مانه ی پیتوه ندییه کی کهم (به لام نه ک سست)، یان له گهڼ کوی دهقه کانی پیتش خو یان هه یه. که چی دهشتوانن نه خشه یه ک دارپژن بو داهیتانه کانی دواي خو یان له دهقه کانی تازه تر دا.

شیعری «گوران» ده قتیکی چاک بهرهمه هاتووی چاک بهرهمه هینهر بوو، واته له و پو لیتن کردنه ی گوریندا، خانه ی یه که می بی ده بری.

شیعری «عه بدو لالا په شپو» ده قتیکی چاک بهرهمه هاتووی داهیتانه بوو، به لام ته وای قسه ی خوی له زمان په شپوه وه کرد و دوویات کردنه وه با له لایه ن که سانیک کی تره وه بووی، دوویات کردنه وه یه کی بی که لکی دهنگی په شپو بووه. به واتایه کی تر شیعری په شپو، هه ره به تنیا توانای بهرهمه هینانه وه ی خوی هه یه و له و خانه بهندی کردنه، له خانه ی دووه مدا جیگیر ده بی.

تایا بو خانه ی سییه م له پانتایی نه ده بی کوردیدا، کو مه له ده قتیکی نه و تو مان پی شک دی که پراکتیزه بوونی

نه و چهشنه پیتوه ندییه له گهڼ دهقی پیتش و دهقی پاش - که تاییه ته به م خانه یه - سه لمینتی.

با جاری بهر به ندییک له بهرانبهر هوروزمی وه لامه کانی گونجاوی نه و پرسیاره، بهرز که یه نه وه و به شپوه یه کی کاتی پشتی تیبکه ین، نه م پرسیاره تان وه کو پرسیار ی ژماره یه ک له بییری.

(۲)

هه لبراردنی بابه تی «شیتی» وه کو و چه مکی ده لاله تی ده سکر دیک کی زمانی، له چاو هه لبراردنی بابه تیک کی تری غه ییری نه م بابه ته به شپوه یه کی بهر فر او انتر خاوه نی ده لاله تی فره لایه نه.

پیداگرتن له سه ره چه مکی «شیتی» له شیعرو چیرۆکی ده وره یه کی تاییه تی دابوو به سیمای بهرچاو نه ده بی نه و ده وره یه و دوا به ش زو رچار به شپوه ی به رو دوا، به لام به چه شنی جیا جیا، ئاوازی بوونی خوی ده چری و سه مفو نیای مانه وی ریک ده خست.

نوسین له باره ی شیتی، وه کو نو رمیکی کرداری گونجاو، بو هه لسو که وت له جیهانیکی شیتدا و بو خو ریکه خست له گهڼ نه م جیهانه، ناسرا.

«نوسین له باره ی شیتی، به هه مو شپوه جیا جیا کانی کو مه لایه تیشییه وه ده سه لاتی خوی له به ستینی نه ده بدا ده ست پی کرد. چند جو ری جیاوازی شیتی هه بوون که سه رنجی نو سه رانیان بو لای خو یان راکیتشا: شیتی جهنگی سارد، شیتی کی بهرکی پی چه ک و چو ل تاوویاوه کانی ره گهز په رستانه له نه مریکا، ئاژاوه و پیاو کوژییه کانی ده یه ی شیت و شیتی تازه ئاشکرا بووی شه ری قیتنام.

هه لبه ت شیتی له ئاستی تاکه که سیشدا، به شپوه ی زو ر رهنگاو رهنگ، له گو ریدابوو وه کو خه موکی و ده روون پرووکی و هانه کانی خو کوژی» (۱)

جگه له ته وای نه و تراژیدیان، مرؤقی کورد، له م سه ده یه دا کاره ساته سامنا که کانی تاییه ت به خوی ژیاوه.

نه وه راپو رتییک بوو له و بارودوخه ی به رو الهه ت ناوه زمه ندانه ترین پاساوی بو شیت بوون، یان نو سین له باره ی شیت بوون ده دا، تایا نه و پاساوه بو نه وه ده بی بیته پیتسه کییه ک بو تیکشکاندن ته قلییه تی مو دیرن به تاییه تی و بنیادی مو دیر نیته به گشتی؟

هه ره چو نیک بی، شیعری یوونس، ناوی شیعری شیتنه، به بی نه وه ی راشکاوانه باسی شیتی بکا.

(۳)

خودی «مانا» چه مکیکی سرکه و نه و سرک بوونه ش،

ریتک که وتن له باره یددا دژوار دهکا. نه خوازه، ئەم ریتک که وتنه به شپۆه ی بە دەسته و دەدانی پیناسه یه کی زماناسانه بێ و شه قلی زانستی بوونیشی پپوه دیاربێ. با ته عیبیری «ئیمیل بنوینیس» له مانا بکه یه بنه مای باسه که مان:

«مانای وشه بریتیه له توانای ئەم وشه یه بۆ تیکه ل بوون له گه ل یه که کانی زمانی تر».

به واتایه کی تر، مانای وشه بریتیه له «توانستی تیکه لاوی» ئەم یه که یه که له ناخیدا هه شار دراوه، ئەم ده برینه خاوه نی چه ند ده لاله تی شاراوه و لاوه کییه:

یه که م: توانست، یان مه یلی تیکه لاوی، ده کرێ رێژه، یان پله ی بۆ دا بنرێ، واته گریمانی ئەوه بکه ین، هه ندیک له یه که کانی زمانی، خاوه نی مه یلیکی زۆرن بۆ تیکه لاوی و له هه ندیک له م یه که نه شدا، رێژه ی ئەوه مه یل و توانسته، داده به زێ و ئاستی چالاکی وشه له خواره.

دووه م: ئەگه ر ئەوه مه یله به شپۆه ی توانستیکی هه شار دراوه له ناو یه که کانی زمانیدا جیگیر بووب، سروشتی له ناخدا- هه لگه ربوونی ئەوه وزه یه، واده خوازی که به شپۆه یه که له شپۆه گونجاوه کان، ده کار بکرێ، واته هه تا مانای یه که کانی زمانی، به شپۆه ی ده کار کردنیان له پیکهاته کانی سینتاکسی جیاواز دا، نه ته قیندریته وه، ئەوه مانایه، ده رفه تی خو نواندی نابێ و هه روا به ده ست لێ نه دراوی و به شپۆه ی سه ر به مۆر ده میتیته وه.

سپیه م: ئەگه ر ئەم یه که خاوه ن مانایه- که ماناکی چاوه ریتی خو نوانده- له شپۆه سینتاکسیکی تایبه تیدا چاک جیگای بۆ بکریتته وه، ئەویش له وه لامدا، مانای خو ی ئازاد ده کا و تیکه ل به مانای ئازاد کراوی یه که کانی تری ده کا و به م شپۆه یه، شه به نگیک ی راڤه هه لگه ر به ره م دینێ، به لام هه ر ئەم یه که یه، ئەگه ر له شپۆه نه خو یکی تایبه تیدا، چاک به کار نه هیترابی و نه توانی توانای ده سه وملان بوونی له گه ل یه که کانی تر پیشان بدا، ئەوه ماناکی وه کو پیشوو، له ناخیدا ته ربیک ده خاته وه.

به کورتی، ناخیوه- نووسه ریتکی تایبه تی، ده توانی ده وریتکی زۆر چالاک بدا به هه مان ئەوه وشه یه که ناخیوه- نووسه ریتکی تر، به و په ری سستییه وه به کاری هیتاوه.

زه ی کو کراوه و هه شار دراوی وشه، چۆن ده ته قیندریته وه و ئازاد ده کرێ؟ خوینه رانی شیعیر و لپی راهاتوون، له چوونه پیش به سه ر هیتله کانی ئاسۆبی و ئەستوونی شیعیردا، دانه دانه وشه کان بخویننه وه و به سه ر یاندا تپه رن، چونکه به شپۆه ی ئاسایی، یه که مین

به کارهیتانی وشه له ناو هیتلی شیعیریدا، دوایی به کارهیتانی شیبیه تی و که م و اهه یه هه مان وشه، به شپۆه ی جیاوازی تر، ئاوری لێ بدریتته وه. له راستیدا سروشتی هیتلی بوونی ئەوه شیعیرانه، هه لگه ر ئەوه چه شنه مامه له کردن له گه ل یه که کانی زمانیه.

شیعیری شپت، له یه که م هه نگاوی قالب شکینانه دا، ئەوه چه شنه هه لسوکه وته باوه له گه ل وشه وه لاده نی، سیستمی هیتلی ناتوانی زه رفیه ته کانی وشه، به ته واوی هه لئینجی، چونکه هه ر به ته نیا ده رفه تی تپه رینیتی سه ره پیتی به لای وشه دا ده ره خستنی.

هه لئینجانی ناواخی وشه پتوبستی هه یه به سوورانه وه یه کی به رده وام به ده وری وشه و روان بۆ ئەوه یه که یه، له هه مو سووچه گونجاوه کانییه وه. ئەوه چه شنه سوورانه وه یه ش، پتوبستی به تیکشکاندن سیستمی هیتلی و کارکردن له ناو سیستمیکی بازنه یی و پیربۆدیک (*) دایه که بکرێ تپیدا ژماره ی به کارهیتانه جیاوازه کانی وشه یان فریکانسی چه ند پات بوونه وه ی یه که کان بجیتته سه ر.

له شیعیری شپتدا، که سایه تی ده درێ به وشه یان به واتایه کی دروستتر، چه ندین که سایه تی جیاواز ده درێ به وشه و هه ر جاره، به گوێره ی یه کیک له وه که سایه تیا نه وه، مامه له و هه لسوکه وتی له گه ل ده کرێ.

له وه شپۆه شیعیره دا، وشه وه کو ئۆپۆه یه کی سپی چاوی لێ ده کرێ که ده شی به هۆی هه مو ره نگه کانه وه تیشکی بخریتته سه رو به پیتی جیاوازی ره نگی تیشکه کان، هه ر جار شاهیدی ره نگدانه وه یه کی تایبه تی بین.

با به ئاراسته یه کی وشکی ته وا و سه ر ژمیر که رانه وه،* شیعیری شکست وه کو نمونه یه که بخویننه وه و بکه وینه ژماردنێ نموودی وشه کانی خاوه ن که سایه تی ئەوه شیعیره:

«شکست»

**چیها گۆزانی له شکست و سه رسامیم
چیها ته نیایی له شیعیر و دلَم
چیها خودا له تۆر تۆدا
شاراوه**

**سه رسامیم شاراوه ترین گۆزانی شکست
(چیها شیعیر له تۆدا)
ته نیایی خودایترین گۆزانی
(چیها شارانوه له دلدا)
هه ردریژه ی خو مە ئەوه دووکه له سه رسامه
ئه مسووتینتی وه ک په یف
په یقی سوواتنم له ئەبه ددا
چیها تۆ ده خوازی**

هدر پتوهندی خۆمه ئهم شاراوھییە

ئەمھۆنیتەوھ وەک خودا

خودای شیعرم لە ئەزەلدا شاراوھترین تۆ

چیھا گۆرانی لە شکست و سەرسامیم

لەتەنیایی و شیعرم

چیھا خودالە بەزەتدا

ئەھۆنەوھ

بمەرە- تا

چیھا کۆتایی

ژمارەئەمھۆدی وشەکان بەم شتۆھییە:

شکست، گۆرانی، سەرسام، سەرسامی، تەنیایی: ۳

ئموود

شاراوھ- شارانەوھ: ۴ ئموود.

خودا- خودایی، تۆ: ۵ ئموود.

خۆم، شیعەر، پەیف: ۲ ئموود

سەبارەت بەم شیعەرە، چەند وردە سەرنجپێک

دەخەینەرۆو:

یەكەم:

ئەگەر خۆتێندەوھە کەمان، بەساکارترین راقەوھە
بەستینەوھە و بمانەوئ پتوھندییەک لەنیوان ئەو وشانەدا
بدۆزینەوھە کە ژمارەئەمھۆدی ئموودەکانیان وەکو یەكە،
بەسەرسورمانەوھە دەبینین کە دەلالەتییکی جوان و
ریتییچوو، خۆیادەبێ، بەم شتۆھییە کە وشەکانی شکست و
گۆرانی و سەرسامی و تەنیایی پێکەوھە دەچنە
خانەییەکەوھە وشەکانی خۆم و شیعەر و پەیف دەچنە
خانەییەکی سەربەخۆوھە وشەکانی تۆو خودا، دەچنە
خانەییەکی جیاوازی ترەوھە.

ئایا لەو بەری پتوھندی نیوان وشەکانی «تۆ» و
«خودا»، یان وشەکانی «خۆ» و «شیعەر» و «پەیف» هیچ
دەلالەتییکی قوول، خۆی نەشاردۆتەوھ؟ ئایا لە مەدا کە
وشەئە شیعەر، کە گەرچی لە وشەییەکی وەک گۆرانی،
نزیكە بەلام بەم حالەشەوھ نەخراوھتە خانەئە شکست و
سەرسامی و تەنیایی و لە پەنای «خۆم» و «پەیف» دا
جیگبیربوو، مانایەکی تایبەتی چر نەکراوھتەوھ؟

دووھم:

بۆدەستنییشان کردنی ژمارەئەمھۆدی دوویات بوونەوھە
یەكەکان، وشەئە «ئموود-م» بەکارھێناوھ نەک وشەئە
جار، ھۆبەکەشی ئەوھ بووھ سەرنجی خۆتێنەر بۆلای
چۆنیەتی خستنەرۆوی کەسایەتی جیاوازەکانی وشە،
رابطیشری.

سێھم:

لە دێری «چیھا خودا لەتۆ و تۆدا» گەرچی تۆی یەكەم و
تۆی دووھم، کتومت خواوھنی یەكە جیگەئە نەحوی لەم
راستەییەدان، بەلام دوویات بوونەوھە مانادار و خواوھن
دەلالەتی ئەم وشەییە، سەرنجی راقەکەر بۆلای
خوردبوونەوھە لە ھستییە جیاوازەکانی وشەئە «تۆ»
رادەکیشی، بەواتایەکی سادەتر، ئەو کار- کردەئە کە
پیشتر ھەر لەناو پانتایی شیعری شیتدا بەشتۆھئە
بەخشینی رۆلەکانی جیاوازی سینتاکسی بە وشەییەک
پێک دەھات، ئیستا بەشتۆھئە دوویات کردنەوھە وشە،
لە ھەمان جیگە و پێگەئە نەحویدا، بەرھەم دیتەوھ.
ئەو پێ داگرتنە، ھێمایەکە بۆ چۆنیەتی رەگ داگرتان و
پنج بەست بوونی وشە لەناو دەقی شیعری شیتدا.

(۴)

دەقەکانی شیعری، بەبێ جیاوازی بنیادەکانیان،
خۆتێندەوھە جیاواز ھەلدەگرن. واتە ھەر خۆتێندەوھە
تایبەت، چاوی لە دەقیکی شیعری تایبەتە، باپێکەوھ
سەبارەت بە خانەبەندی کردنی بۆ چۆنیەتی خۆتێندەوھە
دەقەکانی جیاوازی شیعری، پێک بێن:

خۆتێندەوھە پێکھاتە- تەوھەر، بۆ ئەو دەقەنەئە،
تییاندا، ھەندەسە جوړاوجۆرەکانی گوتە، کۆی یەكەکانی
زمانیان گرتۆتە خۆ.

خۆتێندەوھە تەکنیک- تەوھەر، بۆ ئەو دەقەنەئە
بەکارھێنانی تەکنیکە جوړاوجۆرەکان تییاندا، ستراتیژی
دەقەکە دەسنیشان دەکا.

خۆتێندەوھە گێرانی- تەوھەر، بۆ ئەو دەقەنەئە بە
مەنتیقییکی شاعیرانە، گوزارش لەوجیھانە تازە و
جیاوازانە دەکەن کە بەھۆی شتۆھکانی زمانی تازە و
بەدوور لە مەنتیقی ریاڵیستی وینادەکرین.

خۆتێندەوھە تیکەلا و بۆ ئەو دەقەنەئە، زۆر و کەم
خواوھنی ھەرسێک تایبەتەندی ئامازەئە پیکراوی
سەرۆن.

خۆتێندەوھە پێکھاتە- تەوھەر، دەکرئ بۆ ئەو شیعرانە
بەکارھێنن کە لە ئاکامی یەكێک لە تواناییەکانی
شاعیر- کە دەشێ بە «مۆھەندیسی وشە»، یان
«میعمارئ گوتە» ناودێر بکری- قەوارە دەگرن.

لەم شیعرانەدا، پڕۆسەئە خۆتێندەوھە، وەک وردبوونەوھ
لەو پتوھندییە ساکار، یان پێچیاوانە دیتە ئاراوھ کە
بەشتۆھئە (تناسب) و (تقابل) و (توازی) گەلالە
دەکرین. لەو چەشنە خۆتێندەوھەدا، بۆ بەرھەست کردنی
مەسەلەئە «وہخرانی مانا» (بە تعویق افتادن معنا) و

پیشانی دانی قوولایی دهلاله ته کان، دواى دۆزینه وهى ههر پیکهاته یه که معیمارییه که ی دهستنیشان کراوه، دهکری له پشتی ئه و پیکهاته یه، ههول بدهین بۆ گه یشتن به پیکهاته یه کی جیاوازی ئه و تو که بشی تیبیدا، پیوهندییه کانی فره لایه نی (تناسب) و (تقاییل) و (توازی)، به شیه وه یه کی تازه تر، گه لاله بکرتین، له و چه شنه شیعره دا، دهکری ئه و پرۆسه یه به شیه وه یه کی به روداو پیکهاته دواى پیکهاته دووپات بیته وه.

خویندنه وهی تهکنیک- تهوهر، بۆ ئه و شیعرانه که تیبیاندان، که لک له تهکنیکه ساده و پیجیاوه کان، یان ناسراو و نه ناسراوه کان وه رگیرابی، خویندنه وه یه کی وه لام دهرو به کاره. له م چه شنه شیعرانه دا، مه رجی پیوهندی گرتن له گه ل دهقه که، بریتیه له دۆزینه وهی تهکنیکه کانی شیعرى له م دهقه دا، له حالیکدا له خویندنه وهی پیکهاته- تهوهر، پیوهندی گرتن له گه ل شیعر، به نده به دۆزینه وهی ساختمانی راوه ستاو، یان رهوانی دهقه که.

ما از کجا بدانیم (باران اگر که بند نیاید)

در کدام ایستگاه پیاده شدند

(و آسمان اگر کمی گرفته تر از این که هست)

از کدام اتوبوس این دو نفر؟

(پرنده ها اگر که روی شان من- ما)

(پیدایش می کنیم)

له و ده مه وهی ئیمه و گریان داریییه کانمان کرد به مالى
هاتوچۆى شهوان
مالئاوایی چۆله که کان بوون به دالدهی بیده نگیمان
رووناکایی دهیکردین، به حهرفی ده می ماسییه کان
مه ئیوسیمان له ئاودا ده کوژانه وه
له دوایه مین شه ری گونا

دهسته تیکنالاره کانی شه پۆل چه ندین جار ده به ژندینه وه
ئه و ده مانه سووته مه نی نه ورۆزه کان جیاوازی بوون/
یه کتیک په نجیهی ترسیکی پیروزی ده کرد به گر
هه بوو له فرمیسه که کانی مؤمیتیکی بالا کورتدا ده توایه
سه ر کاغزه رهش نووسه کان

ته می له ساته وه ختیکی بن هانادا، خه یالی خۆی له
نزرگه ی هه تاهه تایی خه ونیکدا ده کرد به هه لم
شه وی جهسته ی سه مایه کی سپی
له هۆله خامۆشه کانی دیوکراتیته تی ماندوو
ده خسته گر

زهمه نی بوو ماندوو بوون له خۆی ماندوو بوو
ته وه للا بوون دهستی له په لجه ره شکاوه گانه وه ده کرد به
ئالای بوونی خۆی
چه ندین جار له که رنه فالی ئه و ناگره بن گیانه دا بۆ خۆم
گه رام (۳)

(۵)

شیعرى شیت، به کام یه که له م خویندنه وانه وه ده بی
مامه له ی له گه ل بکری؟ ئایا دهقی ئه م شیعره، دهقی که که
تهکنیک تیبیدا بلاوه، یان هه ندهسه لییه وه خۆی
دهنوینتی، یان به هۆیه وه، گیارانه وه، له سه ر راوه فورم ده دا
به جیهان؟

شیعرى شیت، له بناغه دا، دهقی پیکهاته- تهوهر-
دهکاته مالى مانه وهی خۆی، له هه نگاوی دووه مداو به
شیه وه یه کی کالتتر، له چوارچیه وهی ئه و ماله ی گۆربندا،
تهکنیکه کان تیک ده هالینتی و له هه نگاوی سییه مدا،
به شیه وه یه کی له ویش کالتتر هیما بۆ گیارانه وهی
ئه فسوونه نا- ئاشاکان ده کا. به واتایه کی تر، شیعرى
شیت، له پله ی یه که مدا، دهقیکی پیکهاته- تهوهر و له
پله ی دووه مدا دهقیکی تهکنیک- تهوهر و له پله ی
سییه مدا، دهقیکی گیارانه وه- تهوهره. وا هه یه له
هه ندیک دهقی شیعرى شیتدا، تاییه تمه ندیه کانی
تهکنیک تهوهره یی و گیارانه وه تهوهره یی جیگیان
بگۆرنه وه، به لام سه روهری پیکهاته تهوهر بوونی دهقه کان
پارێزراوان.

له م شیعره دا، تهکنیکیک به کار هیئراوه که خودی
شاعیره که ی، ناوی (پرش تداعی ها)، یان بازدانی
بیرکی شه کی- کانی له سه ر داناوه (۲): به م مانایه که
تهواوی ئه و دهسته واژانه ی له ناو که وانه دان، خۆیان
هه لقورتاندۆته ناو هیلیکی جیاوازی تر.

بۆ هه ندیک له دهقه کانی شیعرى، نه خویندنه وهی
پیکهاته- تهوهر وه لامیکی له بار ده دا ته وه و
نه خویندنه وهی تهکنیک- تهوهر، چونکه تیبیاندان، نه
میعماری گوته، قسه ده کا و نه تهکنیکه کانی تازه ش
دهسه لاتیان هه یه، به لکو تاییه تمه ندی دیار و شیواى
باسی ئه و دهقانه توانایان بۆ خولقاندنی ئه و
که شه وه واتازه و نه ناسراوانه یه که تیبیاندان
هه ناسه کیشانی ئاسایی دژواره، له م که شه وه وایانه دا،
روانینی ئاسایی و گویدانی ئاسایی، که هه موویان
به ره م هاتوو مه نتیقی تیگه یشتنی ئاشنا، یان (شعور
متعارف)ان، وه لاده نرین.

هاتنی ئه و چه شنه دهقه بۆ پانتایی شیعرى ئه مرۆ،
شتیکه وه کو هاتنی داستانه کانی عیلمی و ته خه یولی و
سیبرپانک بۆ به ستینی ئه ده بی داستانی نمونه (شیعرى
چنوو نامیق حه سه ن):

نمونه‌ی یه‌که‌م:

بالتیک هه‌ژاران، بالتیک رۆچوون (۱)

بالتیکه‌پیتیکی دژوار بۆ فامی زهمان — من — (۲)

چاوئیک نه‌وین. چاوئیک بزه (۳)

سه‌رچاوه‌یه‌کی زولال بۆ شیتیم — تو — (۴)

بالتیکه‌پیتیکی زولالم له هه‌لچوونی نه‌وینتا (۵)

ئه‌ی بالتیک له شیتی (۶)

چاوه‌یه‌ک له دژواری زهمان (۷)

با پیتکه‌هاته‌ی توپکتلی ده‌ره‌وه‌ی ئەم شیعره، وینا بکه‌ین. له به‌شی یه‌که‌می ئەم شیعره‌دا (واته له‌چوار دیری سه‌ره‌تادا) دوو ته‌وه‌ری «من» و «تۆ» به‌هه‌موو ده‌ست و پیتوه‌ندییه‌کانیه‌وه، له په‌نای یه‌که‌دا و به‌سه‌ربه‌خۆیی، راده‌وه‌ستن. له به‌شی دووه‌مدا (سێ دیری کۆتایی) ته‌وه‌ره‌کان پیتکه‌ده‌گهن و ئاوێزانی یه‌ک ده‌بن. به‌هه‌لگه‌ی ئەم ئاوێزان بوونه‌ش بریتییه له نیه‌سه‌ت دانی ئاوه‌لئاوی زولالم که سه‌ر به ته‌وه‌ری «تۆ» یه (وه‌لای بالتیکه که سه‌ر به ته‌وه‌ری «من» ه و هه‌روه‌ها نیه‌سه‌ت دانی چاوه که سه‌ر به ته‌وه‌ری «تۆ» یه) وه‌لای دژواری زهمان که سه‌ر به ته‌وه‌ری «من» ه له‌پال وشه و ده‌سته‌واژه‌کان ژماره‌ی دیره‌کان نووسراوه.

تا فه‌رامۆشی نه‌یتنی مه‌مکت هه‌ته‌ر ده‌کا بیری

تا فه‌وتان.

بیری فه‌رامۆشی فه‌وتان، بی مه‌مکت

که مه‌حال

که درۆ

تا مه‌حالی مه‌مکت درۆزنی په‌نجمه

گه‌لا

گه‌لا... پاییز

نه‌یتنی پاییز، تا فه‌رامۆشی هه‌ته‌ر ده‌کا

تا خۆم.

«تا»

تا فه‌رامۆشی نه‌یتنی مه‌مکت (۱)

هه‌ته‌ر ده‌کا بیری

تا فه‌وتان (۲)

بیری فه‌رامۆشی فه‌وتان، بی مه‌مکت (۳)

که مه‌حال (۴)

که درۆ (۵)

تا مه‌حالی مه‌مکت درۆزنی په‌نجمه (۶)

گه‌لا (۷)

گه‌لا... پاییز (۸)

نه‌یتنی پاییز تا فه‌رامۆشی هه‌ته‌رده‌کا (۹)

تا خۆم (۱۰)

به‌شی دووه‌م	به‌شی یه‌که‌م
تیکنالتانی سووژه‌کان	جیا‌بوونه‌وه‌ی سووژه‌کان

۱- جیا‌بوونه‌وه‌ی سووژه‌کان

سووژه‌ی ئه‌وه‌ر	من (۲)	ته‌وه‌ری یه‌که‌م	ته‌وه‌ری دووه‌م
ته‌عبیر له‌سووژه‌ی ئه‌وه‌ر	بالتیکه‌پیتیکی دژوار بۆ فامی زهمان (۲)	سه‌رچاوه‌یه‌کی زولالم بۆ شیتیم (۴)	تۆ (۱)
لق ده‌رکرتنی سووژه‌ی ئه‌وه‌ر	بالتیکه (۳)	سه‌رچاوه (۳)	چاوه (۳)
نورته‌گه‌ی سووژه‌ی ئه‌وه‌ر	بالتیک هه‌ژان (۱)	چاوئیک نه‌وین (۳)	چاوئیک بزه (۳)

- تیکنالتانی سووژه‌کان

تۆخمه‌گانی سه‌ر به‌ته‌وه‌ری یه‌که‌م	تۆخمه‌گانی سه‌ر به‌ته‌وه‌ری دووه‌م
(۲) بێ‌گه‌له	زولالم
(۳) بێ‌گه‌له	تۆ (سه‌رچاوه‌ی ئه‌وه‌ر)
(۳) بێ‌گه‌له	چاوئیک

نمونه‌ی دووه‌م:

تا

دیسان بۆ دۆزینه‌وه‌ی پرووکه‌شترین ساختاری ئەم شیعره، خۆمان به گونج‌اوترین و ساکارترین رافه‌ی ئەم ده‌قه‌وه ده‌به‌ستینه‌وه. ئەم شیعره پیا‌سه‌یه‌که له ئاوه‌دانیه‌که‌وه که له سه‌مبۆلی مه‌مکدا چرپۆته‌وه. هه‌تا پرووخانیکی که به‌سه‌ر «خۆم» دا هه‌ره‌س دیتنی. پیتش ئه‌و پرووخان و هه‌ره‌س هه‌ینانه، په‌نجه‌کانی قوربانی بۆ لای مه‌مک- کۆگای ئاوه‌دانی- درێژده‌بنه‌وه، به‌لام به‌هۆی درۆزنی ده‌سته‌که‌وه- که ده‌کری لیره درۆزنی به‌هاوسه‌نگی دردۆنگی و ترسنۆکی په‌نجه‌کان لێک به‌دینه‌وه- په‌نجه‌کان دانه دانه وه‌کو گه‌لای پاییزی هه‌لده‌وه‌رن. (دانه‌وینه‌وه‌ی په‌نجه‌کان له‌گه‌ل هه‌لوه‌رینی گه‌لاکان، به‌یه‌کدی بگرن). مه‌رگ له شیوه‌ی نه‌یتنی پاییزدا «خود» ی خاوه‌ن په‌نجه‌که، ده‌ته‌نیته‌وه و ئه‌و خوده له‌به‌رده‌م ئاوه‌دانیه‌که‌دا، رۆده‌چیتته ناو زه‌لکاوی فه‌رامۆشی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که نیه‌وان ئه‌و ئاوه‌دانی و وێران بوونه‌دا چه‌ند له‌رینه‌وه‌یه‌کی بی تاکام، وه‌ک

تهقه‌لای پیش مهرگ روو ددها، ده‌کری بۆ ویتناکردنی پیکهاته‌ی رواله‌تی ئەم دهقه، دوو ئەستوون دیاری بکری و یه‌کێکیان تهرخان بکری بۆ ئاوه‌دانی و هه‌موو ده‌ست و پێوه‌نده ماناییه‌کانی و ئەوی تر بۆ ویرانی و چه‌مکه نزیکه‌کانی تهرخان بکری.

ئەو دوو ئەستوونه و هه‌روه‌ها له‌رینه‌وه و هاتوچۆ له‌نیوانیاندا ده‌کری له‌ پیکهاته‌ی خواره‌وه‌دا نیشان بدری:

مانه‌وه‌ی ئاوه‌دانی	فوتان - ویرانی
(1) نه‌ینی مه‌مکت	
	فهره‌وشی نه‌ینی (1)
	↑↓ مه‌مکت
	(2) فوتان
(3) فهره‌وشی فوتان ربه‌نده مه‌مکت‌وه	
	مه‌حالی و ترو بونی بیری (4-3)
	فهره‌وشی فوتان
	↑↓
	برۆزی په‌نجی برۆنگ
	↑↓
	هه‌لوهرین - پاییز = ناهاتنه‌وه‌ی ناهاتنه‌ی په‌نجه‌کان (9-7)
	↑↓
	فهره‌وشی - مهرگ (9)
	↓
	(10) خۆم

به‌گوێره‌ی ئەم پیکهاته‌وه، ده‌بینین شه‌قامی ئاوه‌دانی چۆل و شه‌قامی ویرانی، قه‌وغایه‌یان با بلتین مانی ئاوه‌دانی ویران و یانه‌ی ویرانی ئاوه‌دانه.

لەم وتاره‌دا، شیعرێ شی‌ت-م کتومت به‌ هاوسه‌نگی

شیعرێ یوونس به‌کارنه‌هیتناوه، چونکه هه‌م یوونس شیعرێ ئەوتۆی هه‌یه که ناکه‌ونه خانه‌ی شیعرێ شی‌ت و هه‌م شیعرێ شی‌ت-یش خاوه‌نی مه‌نتیقیکی ئەو تۆیه که چه‌ند به‌شی‌ک و چه‌ند لایه‌نی‌ک له‌و پیکهاته‌یه‌ی مه‌نتیقی ئەو شیعره ده‌یخوازی و هه‌لیده‌گری، هیتستا له‌ په‌یچی یوونس-دا، نه‌بۆته به‌شی‌ک له‌ جوگرافیا‌ی شیعره‌کانی. لی‌ره‌دا، له‌نگه‌ری‌ک و دوو هه‌لوێسته به‌ پێوست ده‌زانم:

یه‌که‌م: گوومان له‌وه دانیه‌یه که داھینه‌ری ئەم ئەزمونه تازه‌یه له‌ پانتایی شیعرێ نوێی کوردیدا، یوونس-ه قسه له‌وه دایه که هیتستا ته‌واوی زه‌رفیه‌تی ئەو شی‌وازه شیعریه‌یه له‌جوارچێوه‌ی شیعره‌کانی ئەو شاعیره‌دا نه‌خراوته روو، سروشتیه‌یه که ئەو شاعیره‌ش هیتستا ته‌واوی شیعره شی‌ته‌کانی نه‌نووسیه‌وه.

دووم: ته‌واوی ئەو شیعرانه‌ی شاعیر که ناکری به‌خرینه خانه‌ی شیعرێ شی‌ت-ه‌وه. هه‌ر کامه خاوه‌نی داھیتان و تازه‌گری تایبه‌ت به‌خۆیان که ده‌بی له‌ جیگای خۆی باسیان لی بکری، به‌لام جوارچێوه‌ی ئەم وتاره، باسی شیعره‌کانی تری یوونس ناگریتته‌ خۆی.

نمونه‌یه‌ک له‌و شیعرانه که به‌پێی پۆلێن کردنه‌که‌ی پێشوو. ده‌کری وه‌ک شیعرێکی «گیرانه‌وه- ته‌وه‌ر» بخویندریتته‌وه شیعرێکه به‌ناوی «په‌ری ده‌ریایی له‌...» به‌شی‌ک له‌و شیعره پیکه‌وه ده‌خوینینه‌وه:

له‌ کۆلانه پیتچا و پیتچه‌کانی هه‌ستیدا
 به‌شوێن شاپانووی نارامه‌شوه
 له‌گه‌ڵ مه‌یته‌ره‌کانی رووناکی پیر بووم
 گورگ شالاری شا بانوویان داوه:
 چ بێ شهرم!
 شاپانوو دوا‌یین جگه‌ره‌ی په‌ریشانی
 له‌نیو گلپه‌ی منا نه‌کوژیتته‌وه و
 قا... قا... قا...
 به‌و گه‌میه‌وانه پێده‌که‌نی
 منی به‌ره‌و کۆلانه‌کانی مهرگ خۆش ته‌ویست
 ئەم تۆله گورگه برسیانه
 شه‌رابی دلی دایکم ده‌خۆنه‌وه
 وێرای مهرگ
 نه‌ویش به‌مه‌مکی پیرۆزی
 شیرنه‌داته‌وه‌چه‌ی گریان
 شاپانوو خه‌ریکی گولدۆزی کردنی دل‌مه‌و
 دایکم کۆبه‌ی نه‌دامه‌تی ده‌گری...
 دایکم شاپانوونیه‌یه ده‌سته خوشکیتی
 هه‌رگیز پیتلاوی یه‌کتی له‌به‌ر ناکه‌ن
 به‌لام شاپانوو کلفه‌تی په‌زاره‌کانی دایکم ده‌کا

کهچی

ئەو - ھەموو زەرەقووتەکانی ھیچی پەرۆردە دەکا.

* * *

گوتمان بەرچاوترین تاییبەتمەندی شیعری شیت، تیکشکاندنی پیکھاتەیی خەتی شیعەر و بەخشینی پیکھاتەییەکی نا - خەتی بەدەقە. لە پیکھاتەیی «خەتیدا» ھەر یەکەییەکی زمانی لە پێوەندی دەگەڵ یەکەکانی پێش و پاشی خۆی پێناسەیی بۆ دەکری، بەلام لە پیکھاتەییەکی نا - خەتیدا، بەبێ لەبەرچاوترنی پێوەندی ئەو یەکەییە لەگەڵ تەواوی دەق، ناتوانین لە مەنزومەیی رافەدا جیگایەکی بۆ بدۆزینەو.

جگە لە خستە رووی کەسایەتییەکانی جیاوازی وشە، چەند تەکنیکی تر ھەن کە مەنتیقی نا - خەتی بوونی پیکھاتەیی دەق، دەیانخوای و دەکری لە مەودوا بۆ ھەراو کردنی رووبەری ئەو ئەزمونە شیعرییە کە لکیان لێ وەرگیری.

تاک دەنگی بوونی دەقی شیعری، سروشتیکی ھێلی دەدا بەدەق بە پێچەوانە، تیکەل کردنی دەنگەکان لە ناو دەقدا، رەوتیک پیک دینی کە بەھۆیەو دەرتانی پچراندنی پیلەکان دەرەخس، بە تاییبەت ئەگەر ئەزمیکی دەسنیشان کراو، نەکریتە بیانوی دیاری کردنی نۆرەیی دەنگە جیاوازەکان و دەنگەکان بەبێ بەرنامە و لەنەکاو بخریتە روو، دەق بە شتێویەکی جیدی لە قەیدی ھێلی بوون دەخەلسن. کارکردن بەم نەزمە دەسنیشان کراو، «بابا چاهی» گوتنی وەک ناردنی خاوەن - دەنگەکان بۆ پشت تریبۆنە، بە ئەدەب و لەسەرە خۆییەکی تەواو و بە لەبەرچاوترنی نۆرەیی ھەرکامیان (۴) ئەو رەوتەش - ھەرەک گوتم - دووبارە تاییبەتمەندییەکی خەتی دەداتەو بە شیعەر. وەک ئەو شیعەری شاملوو:

- نظر در تومی کنم ای بامداد

که با همه جمع چه تنها نشسته ای

- تنها نشسته ام؟

نه

که فارغ از من و از ما نشسته ام

- نظر در تومی کنم ای بامداد

که چه ویران نشسته ای

ویران؟

ویران نشسته ام

آری

و به چشم انداز امید آباد خویش

می نگرم.

لەم شیعەری شاملوودا، مەرگی سەرەتایی ناخەتی کردنی دەق واتە زیاد کردنی دەنگەکان لەبەرچاو گیراوە،

بەلام مەرگی دوو واتە تیکدانی نۆرە و ھەلۆشاندنەوێ نەزمی زال بەسەر دەدەنگ ھاتنەکان، پشت گوێخراوە.

ئەو رەخنەییە لەبارەیی شیعری یوونس، بە شتێویەکی دوو قاتەو دەراست دەگەری زۆریک لە شیعەرەکانی یوونس، مەبدانی و دەدەنگ ھاتنی من - یکی ئەکتیف و ھەلسوور و گوئی بیس بوون و بێدەنگ بوونی تۆ - یەکی پەسیو و بەستەزمانە. ئەو موخاتەیی بەردەنگە ئاشنایی، ھەرگیز دەرفەتی دەنگ ھەلبەینی پێ نادری و نابیتە لایەنیکیی چالاکیی و تووێژ، ئەو تۆیە لە جیاتی ئەوێ سووژەیی خاوەن پەیف بێ، ئۆیژەیی کە ھەر بە تەنیا شیواوی لێ خورد بوونەو و دەست تێوێردان و سەنگ و سووک کردنە. ئەو تان لەبیر بێ کە ئەو باسە، باسکی مەعریفی نبیە، بە لکو لەچوارچۆیی ئەو زەمینە تەکنیکییەو دیتە ئاراو کە پەپووست - ۵. بە پڕۆسەیی ناھیلی کردنی دەقی شیعری شیت. تاک دەنگ بوونی دەقی شیعریش، مەلۆمیکیی گەورەیی ئەو پڕۆسەیی. با پیکەو ئەو چەند شیعەر تاک دەنگانە بخوینینەو:

نمونهی (۱):

«تا خۆت»

سەرەتایەک لەمن تا ئاوە دانیک لەتۆ

تۆسەرەتایەک لە ئاوە دانیم

من ئاوەدانی ئەوینت - کە مەرگ

تۆمەرگی ئاوەدانیم - کە دووری

تۆ مەرگی من - تا ئەو دەدانی سەرم

تا خۆت

سەرەتایەک لەمن داگیرساو

کو تاییبەک لەتۆ، سەوزی سەوز

نمونهی (۲):

تۆ لەنیوان بیتەتی گوناھ و

رەسوولی تاوان دا

- کە من پێغەمبەرانی بۆرم

ئیمانی کچی پری سروودی ئەھریمن؟

من لە سۆنگەیی تاوانی ئەھریمنەو

تاییبەتی رەسوولی گوناھ

تا تۆ

ئەویندارانە سێو

ئەویندارانە ماچ

داواکاری مەنتیقی شیعری شیت، شکاندنی سام و سەرورەیی ئەومن - ۵ دیکتاتۆرە و بەرەسمی ناسینی دەنگە جیاوازەکانی تر (۵). دواي ئەو پڕۆسەیی و دەدەنگ ھێنانەش، دەبێ نەزمی رادیویی (۶) زال بەسەر دەنگەکان بپردریتەو.